

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 19. ---

Stk. 2.-18. ---

Stk. 19. Er en opholdstilladelse betinget af, at den herboende person (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal restanceinddrivelsesmyndigheden pålægge garanten at yde betaling for hjælpen. Betalingen skal af restanceinddrivelsesmyndigheden inddrives hos garanten efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven og efter §§ 15, 15 a og 15 b i opkrævningsloven. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse for offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, som ydes ansøgeren, efter at den pågældende er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse på et andet grundlag.

Stk. 20. Er en opholdstilladelse betinget af, at den herboende person har skullet stille økonomisk sikkerhed, jf. stk. 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal restanceinddrivelsesmyndigheden tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Stk. 19, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter i samråd med skatteministeren nærmere regler om, hvordan tvangsinddrivelse efter 1. pkt. skal ske.

Stk. 21.-25. ---

§ 40. ---

Stk. 2.-5. ---

Stk. 6. Den, der ved at afgive en urigtig erklæring eller på anden måde medvirker eller søger at medvirke til, at en udlænding opnår en opholdstilladelse ved svig, skal erstatte de udgifter, der påføres staten ved udlændingens indrejse, ophold og udrejse og ved udlændingesagens behandling. Kravet tillægges udpantningsret.

Stk. 7.-10. ---

1. § 9, stk. 19, affattes således:

»*Stk. 19.* Er en opholdstilladelse betinget af, at den herboende person (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal kommunen kræve betaling for hjælpen hos garanten. 1. pkt. finder ikke anvendelse for offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, som ydes ansøgeren, efter at den pågældende er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller en ny opholdstilladelse på et andet grundlag.«

2. I § 9, stk. 20 udgår ”Stk. 19, 3. pkt.” og i stedet indsættes: ”Stk. 19, 2. pkt.”, og sidste pkt. ophæves.

3. § 40, stk. 6, 2. pkt. ophæves.